

[Finansministeren.]

eftersyn i to faser svipsede for mig. Reglen gælder i og for sig for begge dele. En undersøgelse kan altid forlanges overværet af et vidne, men selvfølgelig har først og fremmest den rejsende, der underkastes en undersøgelse af videregående karakter, interesse i, at der er et vidne til stede. Jeg kan altså ikke sige andet end, at § 2 har relation også til den almindelige undersøgelse, selvom jeg ikke skal lægge skjul på, at den almindelige overfladeundersøgelse naturligvis må begrundes med en mere generel tilladelse fra den tilstedeværende overordnede toldtjenestemand i det omfang, man finder det rimeligt. Sluttelig vil jeg gerne have sagt, således at der ingen misforståelse skal være, at den stikprøvevise kontrol af de rejsende fortsætter efter denne lovs vedtagelse, medens den videregående kropsvisitation i ordets egentlige forstand i henhold til lovforslagets bestemmelser kun kan finde sted, såfremt der opstår særlig mistanke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Derpå foretoges:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 183 af 4. maj 1939 om danske skibes forsikring mod krigsfare.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3301; fremsættelsen findes i tidenden sp. 131).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om forlængelse af lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

Erik Jacobsen: Det skriftligt fremsatte forslag til lov om forlængelse af lov nr. 183 af 4. maj 1939 om danske skibes forsikring mod krigsfare, en lov, som udløber med udgangen af indeværende år, kan mit parti tiltræde. Loven, der flere gange er forlænget for 1 år ad gangen, foreslås nu forlænget i 3 måneder indtil udgangen af marts måned 1949.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at man inden den tid formener at

have afsluttet de forhandlinger, der foregår vedrørende en nyordning af forsikringen, så at den kan bringes tilbage til det oprindelige institut, der oprettedes ved loven af 4. maj 1939. Den forholdsvis korte forlængelse af den nugældende lov står i forbindelse hermed, idet det er planen så snart som muligt i det nye år at fremsætte forslag til en lov, der fremtidig skal gælde for virksomhedens drift. Under henvisning til de stadig forekommende krigsskader, hovedsagelig forårsaget ved skibes sammenstød med miner, er også jeg af den opfattelse, at det fortsat er nødvendigt at opretholde et særligt forsikringsinstitut, der dækker danske skibe mod krigsfare, og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling og vedtagelse.

Hvad angår lovforslaget om forlængelse af lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs, gør den samme begrundelse for den nuværende lovs forlængelse sig gældende. Da faremomentet og risikoen i tilfælde af krigsskade på varer og fragt fortsat er til stede, finder jeg det naturligt, at loven opretholdes. Forlængelsen, der for dette lovforslags vedkommende gælder for hele året 1949, kan jeg ligeledes medgive mit partis anbefaling til hurtig fremme og vedtagelse her i det høje ting.

Villemoes: De oprindelige love om krigsforsikringsinstitutter var baseret på, at staten og det private erhvervsliv havde tegnet sig for hver sin del af garantiene. Dette forhold blev ændret, da Danmark blev besat den 9. april 1940, og efter den tid har krigsforsikringsinstitutterne udelukkende hvilet på statens garanti. Lovene herom har vi forlænget næsten hvert år i de 9 år; der efterhånden er gået, men jeg forstår af den skriftlige fremsættelse, at det er tanken at arbejde hen mod en tilbagevenden til de forhold, man havde før Danmarks besættelse. Dette kan mit parti i høj grad tiltræde, og vi håber, at de forhandlinger, handelsministeriet i øjeblikket fører, må resultere i, at der kommer en ordning, så det ikke skal blive nødvendigt oftere at forlange disse love. Med de mange skibsuplykker, der stadigvæk beklageligvis forekommer, kan man ikke undvære krigsforsikringsinstitutter både for skibes og for varers vedkommende. Man må håbe, at minefaren efterhånden aftager; derom kan der heller ingen tvivl være, men på den anden side har vi stadig store ulykker, og den sidste ulykke med D.F.D.S.s rute-